

عرفه از دیدگاه رهبری

تهران (پانا) - پایگاه اطلاع‌رسانی KHAMENEI.IR به مناسبت فرارسیدن روز عرفه گزیده‌ای از بیانات حضرت آیت‌الله خامنه‌ای راجع به روز عرفه و دعای عرفه حضرت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام را منتشر کرد.

انس با دعای عرفه از اوایل نوجوانی...

آنچه که آن وقت برای من مطرح بود و عملاً وجود داشت، این بود که اهل دعا و ذکر و دعاهای مأثور و اعمالی که وارد شده بود، بودم. مثلاً یادم است هنوز بالغ نبودم که اعمال روز عرفه را بجا آوردم. اعمال آن روز، طولانی هم هست - لابد آشنا هستید؛ خیلی از جوانان با آن اعمال آشنا هستند - چند ساعت طول می‌کشد. اعمال، از بعد از نماز ظهر و عصر شروع میشود و اگر انسان بخواهد به همه آن اعمال برسد، شاید تا نزدیک غروب - روزهای نه چندان بلند - به طول می‌انجامد.

آن وقت من یادم است که با مادرم - چون مادرم هم خیلی اهل دعا و توجه و اعمال مستحبی بود - می‌انجامیدم؛ رفتیم یک گوشه حیاط که سایه بود - منزل ما حیاط کوچکی داشت - آن‌جا فرش پهن می‌کردیم - چون مستحب است که زیر آسمان باشد - هوا گرم بود؛ آن سالهایی که الان در ذهنم مانده، یا تابستان بود، یا شاید پاییز بود، روزها نسبتاً بلند بود. در آن سایه می‌نشستیم و ساعت‌های متمادی، اعمال روز عرفه را انجام می‌دادیم. هم دعا داشت، هم ذکر و هم نماز. مادرم می‌خواند، من و بعضی از برادر و خواهرها هم بودند، می‌خواندیم. دوره جوانی و نوجوانی من این‌گونه بود؛ دوره اُنس با معنویات و با دعا و نیایش. ۱۴/۱۱/۱۳۷۶

دفتر مقام معظم رهبری به مناسبت فرا رسیدن روز عرفه گزیده‌ای از بیانات حضرت آیت‌الله خامنه‌ای راجع به روز عرفه و دعای عرفه حضرت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام تحت عنوان «استفاده کنیم...» را منتشر کرده است.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای، عرفه روزی است که طبق روایت معصوم علیه‌السلام در آن «موقعیتی برای اعتراف به گناه در نزد پروردگار پیش می‌آید». این روایت را حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در یکی از سخنرانی‌هایشان در باب فضیلت روز عرفه نقل کرده‌اند. ایشان همواره در توصیه‌های خود به مردم و علی‌الخصوص جوانان به بهره‌گیری معنوی از این روز بزرگ سفارش کرده‌اند. پایگاه اطلاع‌رسانی KHAMENEI.IR به مناسبت فرارسیدن روز عرفه گزیده‌ای از بیانات حضرت آیت‌الله خامنه‌ای راجع به روز عرفه و دعای عرفه حضرت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام را منتشر کرد.

انس با دعای عرفه از اوایل نوجوانی...

آنچه که آن وقت برای من مطرح بود و عملاً وجود داشت، این بود که اهل دعا و ذکر و دعاهای مأثور و اعمالی که وارد شده بود، بودم. مثلاً یادم است هنوز بالغ نبودم که اعمال روز عرفه را بجا آوردم. اعمال آن روز، طولانی هم هست - لابد آشنا هستید؛ خیلی از جوانان با آن اعمال آشنا هستند - چند ساعت طول می‌کشد. اعمال، از بعد از نماز ظهر و عصر شروع میشود و اگر انسان بخواهد به همه آن اعمال برسد، شاید تا نزدیک غروب - روزهای نه چندان بلند - به طول می‌انجامد.

آن وقت من یادم است که با مادرم - چون مادرم هم خیلی اهل دعا و توجه و اعمال مستحیی بود - می‌زنم؛ رفتیم یک گوشه حیاط که سایه بود - منزل ما حیاط کوچکی داشت - آن‌جا فرش پهن می‌زدیم؛ کردیم - چون مستحب است که زیر آسمان باشد - هوا گرم بود؛ آن سالهایی که الان در ذهنم مانده، یا تابستان بود، یا شاید پاییز بود، روزها نسبتاً بلند بود. در آن سایه می‌نشستیم و ساعت‌های متمادی، اعمال روز عرفه را انجام می‌دادیم. هم دعا داشت، هم ذکر و هم نماز. مادرم می‌خواند، من و بعضی از برادر و خواهرها هم بودند، می‌خواندیم. دوره جوانی و نوجوانی من این‌گونه بود؛ دوره اُنس با معنویات و با دعا و نیایش. ۱۴/۱۱/۱۳۷۶

از فرصت عرفه برای تطهیر روح و صفا دادن به نفس استفاده کنید

امیدواریم که خداوند متعال، دهه اول ذی‌حجه و این ایام با برکت را برای همه مسلمین، بخصوص برای مردم عزیز و ملت بزرگ و مؤمن و وفادار ما، مبارک فرماید. بنده امیدوارم که خداوند به شما مردم مؤمن این توفیق را بدهد که از روز عرفه برای نزدیک شدن دلهایتان به خدای متعال هر چه بیشتر استفاده کنید و این روز را قدر بدانید. عرفه روز بزرگی است. تطهیر روح و صفا دادن به نفس، برای یکایک ما در هر جا که هستیم مسأله اساسی و مهمی است. این فرصتها را کوچک نشمارید و این مسائل را ناچیز ندانید. در راه حرکت بزرگ ملت ایران و سازندگی و پیروزی بر دشمنان و ایستادگی در مقابل زورگویان و رسیدن به اهداف عالی نظام اسلامی، ارتباط با خدا و توجه و توسل و تصرع به پروردگار نقش دارد. فرصت و وقت آن نیز همین اوقاتی است که معین شده است و مهمترین آنها، یا از جمله مهمترین آنها، روز عرفه است. ۲۸/۰۲/۱۳۷۳

روز عرفه فرصتی برای اعتراف به گناه نزد پروردگار است

روز عرفه را قدر بدانید. در روایتی دیدم که «عرفه و عرفات را بدین خاطر چنین اسمی داده‌اند که در این روز و آن مکان، موقعیتی برای اعتراف به گناه در نزد پروردگار پیش می‌آید.» اسلام، اعتراف به گناه را در پیش بندگان، مجاز نمیداند. کسی نباید گناهی را که انجام داده است بر زبان آورد و پیش کسی به آن اعتراف کند. اما پیش خدا، چرا. بین خودتان و خدا، بین خودمان و خدا، خلوت کنیم و به قصورهایمان، به تقصیرهایمان، به خطاهایمان و به گناهانمان که مایه روسپاهی ما، مایه بسته شدن پروبال ما و مانع پرواز ماست، اعتراف نماییم و از آنها توبه کنیم. اگر فردی بخواهد اصلاح شود، باید گناه و عیب خود را بپذیرد و در پیش خود و خدا، به آن عیب و گناه اعتراف کند. کسانی که برای خودشان هیچ عیب و خطایی قائل نیستند، هرگز اصلاح نخواهند شد. یک ملت هم، اگر بخواهد به راه راست برود، باید بفهمد که کجاها اشتباه کرده است و خطاهای او چیست و به گناه خود اعتراف کند. امروز هم اگر احاد امت عظیم اسلامی قبول کنند که در مقابل اسلام کوتاهی کرده‌اند؛ اگر مسلمانان عالم تصدیق و اعتراف کنند که در دنباله‌روی از قدرت های اسلامی، راه را اشتباه پیموده‌اند و در پذیرش فرهنگ مفسد اغوا کننده غرب، به خطا رفته‌اند، راهشان باز خواهد شد و خواهند توانست خودشان را اصلاح کنند. ۲۸/۰۲/۱۳۷۳

روز عرفه روز دعا و استغفار است

روز عرفه، روز دعا و استغفار و توجه است. دعای سراسر عشق و شور و سوز در روز عرفه، که سیدالشهداء امام حسین (علیه‌السلام) در مراسم عرفات انشاء فرموده است، نشان‌دهنده روحیه‌ی آن روحیه‌ی شیدائی و عشق و شوری است که پیروان اهل بیت در یک چنین ایامی باید داشته باشند. این ایام را قدر بدانید. فرصت مال شماست. همچنان که امروز فرصت پیشرفت، فرصت شکوفائی، فرصت حرکت‌های بزرگ سیاسی و انقلابی و اجتماعی مال شما جوانهاست، فرصت توجه به خدای متعال و ذکر الهی و مستحکم کردن رابطه‌ی قلبی با خدا هم متعلق به شماست. ۱۱/۰۸/۱۳۹۰

بهترین خواسته‌ها برای انسان در دعای عرفه مطرح شده است

دعاهایی که از ائمه رسیده است، بهترین دعاهاست. اولاً خواسته‌هایی در این دعاها گنجانده شده است که به ذهن امثال ماها اصلاً خطور نمی‌کند و انسان از زبان ائمه (علیهم‌السلام) آنها را از خدا طلب می‌کند. در دعای ابوحمزه و دعای افتتاح و دعای عرفه بهترین مطالبات و خواسته‌ها برای انسان مطرح می‌شود؛ که اگر

انسان اینها را از خدا بخواهد و بگیرد، می‌تواند برای او سرمایه باشد. ثانیاً در این دعاها مایه‌های خشوع و تضرع وجود دارد. مطلب، با زبان و لحن و بیانی ادا شده است که دل را خاشع و نرم می‌کند. با عبارات فصیح و بلیغ، عشق و شیفتگی و شوق در این دعاها موج می‌زند. انسان باید این دعاها را قدر بداند و از آنها استفاده کند.
۲۹/۰۷/۱۳۸۴

معروف‌ترین دعاها از سه امامی که در صحنه مبارزه بودند صادر شد

عجیب این است که اگرچه از همه ائمه علیهم‌السلام - تا آن جایی که در ذهنم هست - تقریباً دعاهایی مأثور است و ادعیه‌ای به ما رسیده است، اما بیشترین و معروفترین دعاها از سه امام است، که هر سه درگیر مبارزات بزرگ مدت عمر خودشان بودند: یکی امیرالمؤمنین علیه‌السلام است که دعاهایی مثل دعای کمیل و دعا‌های دیگر از آن بزرگوار رسیده است، که یک عالم و غوغایی است. بعد ادعیه مربوط به امام حسین علیه‌السلام است، که همین دعای عرفه مظهر آنهاست. این دعا، واقعاً دعای عجیبی است. بعد هم امام سجاد علیه‌السلام است که فرزند و پیام‌آور عاشورا و مبارز در مقابل کاخ ستم یزید است. این سه امامی که حضورشان در صحنه‌های مبارزات از همه بارزتر است، دعایشان هم از همه بیشتر است؛ درسشان در خلال دعا هم از همه بیشتر است. آن وقت شما همین خصوصیات اخلاقی را در صحیفه سجادیه نگاه کنید. ۱۳/۰۹/۱۳۷۶

دعای عرفه صحیفه سجادیه مانند شرحی بر دعای عرفه امام حسین علیه السلام است

دعای دیگری مربوط به روز عرفه در صحیفه سجادیه هست، که از فرزند این بزرگوار است. من یک وقت این دو دعا را با هم مقایسه می‌کردم؛ اول دعای امام حسین را می‌خواندم، بعد دعای صحیفه سجادیه را. مکرراً به نظر من این طور رسیده است که دعای حضرت سجاد، مثل شرح دعای عرفه است. آن، متن است؛ این، شرح است. آن، اصل است؛ این، فرع است. دعای عرفه، دعای عجیبی است. شما عین همین روحیه را در خطابی که حضرت در مجمع بزرگان زمان خود - بزرگان اسلام و بازماندگان تابعین و امثال اینها - در منی ایراد کردند، مشاهده می‌کنید. ظاهراً هم متعلق به همان سال آخر یا سال دیگری است - من الان درست در ذهنم نیست - که آن هم در تاریخ و در کتب حدیث ثبت است.

به قضیه عاشورا و کربلا برمیگردیم. می‌بینیم این‌جا هم با این‌ها که میدان حماسه و جنگ است، اما از لحظه اول تا لحظه آخری که نقل شده است که حضرت صورت مبارکش را روی خاکهای گرم کربلا گذاشت و عرض کرد: «الهی رضا بقضائک و تسليماً لأمرک»؛ با ذکر و تضرع و یاد و توسل همراه است. از وقت خروج از مکه که فرمود: «من کان فینا باذلاً مهجته موطناً علی لقاءالله نفسه فلیرحل معنا»؛ با دعا و توسل و وعده لقای الهی و همان روحیه دعای عرفه شروع میشود، تا گودال قتلگاه و «رضاً بقضائک»؛ لحظه آخر. یعنی خود ماجرای عاشورا هم یک ماجرای عرفانی است. جنگ است، کشتن و کشته شدن است، حماسه است - و حماسه‌های عاشورا، فصل فوق‌العاده درخشانی است - اما وقتی شما به بافت اصلی این حادثه حماسی نگاه می‌کنید، می‌بینید که عرفان هست، معنویت هست، تضرع و روح دعای عرفه هست. ۱۳/۰۹/۱۳۷۶

در دعای عرفه معارف فراوانی وجود دارد که فقط با زبان دعا قابل بیان است

در دعا‌های معتبر خیلی معارف وجود دارد که انسان اینها را در هیچ جا پیدا نمی‌کند؛ جز در خود همین دعاها. از جمله‌های این دعاها، دعا‌های صحیفه‌ای سجادیه است. در منابع معرفتی ما چیزهایی وجود دارد که جز در صحیفه‌ای سجادیه یا در دعا‌های مأثور از ائمه (علیهم‌السلام) انسان اصلاً نمی‌تواند اینها را پیدا کند. این معارف با زبان دعا بیان شده. نه این‌ها که خواستند کتمان کنند؛ طبیعت آن معرفت، طبیعتی است که با این زبان می‌تواند بیان شود؛ با زبان دیگری نمی‌تواند بیان شود؛ بعضی از مفاهیم جز با زبان دعا و تضرع و گفتگو و نجوای با پروردگار عالم اصلاً قابل بیان نیست. لذا ما در روایات و حتی در نهج‌البلاغه از این گونه معارف کمتر می‌بینیم؛ اما در صحیفه‌ای سجادیه و در دعای کمیل و در مناجات شعبانیه و در دعای عرفه‌ای امام حسین و در دعای عرفه‌ای حضرت سجاد و در دعای ابوحمزه‌ای شمالی از این‌ها گونه‌ها، معارف، فراوان می‌بینیم. از دعاها غفلت نکنید؛ به دعاها بپردازید. دعا هم بکنید. ۱۷/۰۷/۱۳۸۴

خدا را برای به دنیا آمدن در دولت اسلام شکر کنید

اقبال بزرگی که شما جوانان آورده‌اید این است که در دوره‌ی حاکمیت اسلام هستید. بعضی در این دوره متولد شده‌اید و بعضی در این دوره، جوانی‌تان را گذرانده‌اید و این، اقبال بسیار بزرگی است.

خوشا به حالتان! کما این‌که، حضرت امام حسین علیه‌السلام، در «دعای عرفه» خدا را شکر می‌کند که در دولت کفر به دنیا نیامده است. (چون ایشان در دولت پیغمبر به دنیا آمدند). آری! این قضیه آن‌قدر عظمت دارد که امام حسین، آن هم در دعای عرفه خدا را شکر می‌کند که او را در دولت کفر به دنیا نیاورده و در دولت اسلام به دنیا آورده است.

امیدواریم که خداوند متعال، دهه اول ذی‌حجه و این ایام با برکت را برای همه مسلمین، بخصوص برای مردم عزیز و ملت بزرگ و مؤمن و وفادار ما، مبارک فرماید. بنده امیدوارم که خداوند به شما مردم مؤمن این توفیق را بدهد که از روز عرفه برای نزدیک شدن دلهایتان به خدای متعال هر چه بیشتر استفاده کنید و این روز را قدر بدانید. عرفه روز بزرگی است. تطهیر روح و صفا دادن به نفس، برای یکایک ما در هر جا که هستیم مسأله اساسی و مهمی است. این فرصتها را کوچک نشمارید و این مسائل را ناچیز ندانید. در راه حرکت بزرگ ملت ایران و سازندگی و پیروزی بر دشمنان و ایستادگی در مقابل زورگویان و رسیدن به اهداف عالی نظام اسلامی، ارتباط با خدا و توجه و توسل و تصرع به پروردگار نقش دارد. فرصت و وقت آن نیز همین اوقاتی است که معین شده است و مهمترین آنها، یا از جمله مهمترین آنها، روز عرفه است. ۲۸/۰۲/۱۳۷۳

روز عرفه فرصتی برای اعتراف به گناه نزد پروردگار است

روز عرفه را قدر بدانید. در روایتی دیدم که «عرفه و عرفات را بدین خاطر چنین اسمی داده‌اند که در این روز و آن مکان، موقعیتی برای اعتراف به گناه در نزد پروردگار پیش می‌آید.» اسلام، اعتراف به گناه را در پیش بندگان، مجاز نمیداند. کسی نباید گناهی را که انجام داده است بر زبان آورد و پیش کسی به آن اعتراف کند. اما پیش خدا، چرا. بین خودتان و خدا، بین خودمان و خدا، خلوت کنیم و به قصورهایمان، به تقصیرهایمان، به خطاهایمان و به گناهانمان که مایه روسپاهی ما، مایه بسته شدن پروبال ما و مانع پرواز ماست، اعتراف نماییم و از آنها توبه کنیم. اگر فردی بخواهد اصلاح شود، باید گناه و عیب خود را بپذیرد و در پیش خود و خدا، به آن عیب و گناه اعتراف کند. کسانی که برای خودشان هیچ عیب و خطایی قائل نیستند، هرگز اصلاح نخواهند شد. یک ملت هم، اگر بخواهد به راه راست برود، باید بفهمد که کجاها اشتباه کرده است و خطاهای او چیست و به گناه خود اعتراف کند. امروز هم اگر احاد امت عظیم اسلامی قبول کنند که در مقابل اسلام کوتاهی کرده‌اند؛ اگر مسلمانان عالم تصدیق و اعتراف کنند که در دنباله‌روی از قدرت های اسلامی، راه را اشتباه پیموده‌اند و در پذیرش فرهنگ مفسد اغوا کننده غرب، به خطا رفته‌اند، راهشان باز خواهد شد و خواهند توانست خودشان را اصلاح کنند. ۲۸/۰۲/۱۳۷۳

روز عرفه روز دعا و استغفار است

روز عرفه، روز دعا و استغفار و توجه است. دعای سراسر عشق و شور و سوز در روز عرفه، که سیدالشهداء امام حسین (علیه‌السلام) در مراسم عرفات انشاء فرموده است، نشان‌دهنده‌ی آن روحیه‌ی شیدائی و عشق و شوری است که پیروان اهل بیت در یک چنین ایامی باید داشته باشند. این ایام را قدر بدانید. فرصت مال شماست. همچنان که امروز فرصت پیشرفت، فرصت شکوفائی، فرصت حرکت‌های بزرگ سیاسی و انقلابی و اجتماعی مال شما جوانهاست، فرصت توجه به خدای متعال و ذکر الهی و مستحکم کردن رابطه‌ی قلبی با خدا هم متعلق به شماست. ۱۱/۰۸/۱۳۹۰

بهترین خواسته‌ها برای انسان در دعای عرفه مطرح شده است

دعاهایی که از ائمه رسیده است، بهترین دعاهاست. اولاً خواسته‌هایی در این دعاها گنجانده شده است که به ذهن امثال ماها اصلاً خطور نمی‌کند و انسان از زبان ائمه (علیهم‌السلام) آنها را از خدا طلب می‌کند. در دعای ابوحمزه و دعای افتتاح و دعای عرفه بهترین مطالبات و خواسته‌ها برای انسان مطرح می‌شود؛ که اگر

انسان اینها را از خدا بخواهد و بگیرد، می‌تواند برای او سرمایه باشد. ثانیاً در این دعاها مایه‌های خشوع و تضرع وجود دارد. مطلب، با زبان و لحن و بیانی ادا شده است که دل را خاشع و نرم می‌کند. با عبارات فصیح و بلیغ، عشق و شیفتگی و شوق در این دعاها موج می‌زند. انسان باید این دعاها را قدر بداند و از آنها استفاده کند.
۲۹/۰۷/۱۳۸۴

معروف‌ترین دعاها از سه امامی که در صحنه مبارزه بودند صادر شد

عجیب این است که اگرچه از همه ائمه علیهم‌السلام - تا آن جایی که در ذهنم هست - تقریباً دعاهایی مأثور است و ادعیه‌ای به ما رسیده است، اما بیشترین و معروفترین دعاها از سه امام است، که هر سه درگیر مبارزات بزرگ مدت عمر خودشان بودند: یکی امیرالمؤمنین علیه‌السلام است که دعاهایی مثل دعای کمیل و دعاها دیگر از آن بزرگوار رسیده است، که یک عالم و غوغایی است. بعد ادعیه مربوط به امام حسین علیه‌السلام است، که همین دعای عرفه مظهر آنهاست. این دعا، واقعاً دعای عجیبی است. بعد هم امام سجاد علیه‌السلام است که فرزند و پیام‌آور عاشورا و مبارز در مقابل کاخ ستم یزید است. این سه امامی که حضورشان در صحنه‌های مبارزات از همه بارزتر است، دعایشان هم از همه بیشتر است؛ درسشان در خلال دعا هم از همه بیشتر است. آن وقت شما همین خصوصیات اخلاقی را در صحیفه سجادیه نگاه کنید. ۱۳/۰۹/۱۳۷۶

دعای عرفه صحیفه سجادیه مانند شرحی بر دعای عرفه امام حسین علیه السلام است

دعای دیگری مربوط به روز عرفه در صحیفه سجادیه هست، که از فرزند این بزرگوار است. من یک وقت این دو دعا را با هم مقایسه می‌کردم؛ اول دعای امام حسین را می‌خواندم، بعد دعای صحیفه سجادیه را. مکرراً به نظر من این طور رسیده است که دعای حضرت سجاد، مثل شرح دعای عرفه است. آن، متن است؛ این، شرح است. آن، اصل است؛ این، فرع است. دعای عرفه، دعای عجیبی است. شما عین همین روحیه را در خطابی که حضرت در مجمع بزرگان زمان خود - بزرگان اسلام و بازماندگان تابعین و امثال اینها - در منی ایراد کردند، مشاهده می‌کنید. ظاهراً هم متعلق به همان سال آخر یا سال دیگری است - من الان درست در ذهنم نیست - که آن هم در تاریخ و در کتب حدیث ثبت است.

به قضیه عاشورا و کربلا برمیگردیم. می‌بینیم این‌جا هم با این‌ها که میدان حماسه و جنگ است، اما از لحظه اول تا لحظه آخری که نقل شده است که حضرت صورت مبارکش را روی خاکهای گرم کربلا گذاشت و عرض کرد: «الهی رضا بقضائک و تسلیماً لأمرک»؛ با ذکر و تضرع و یاد و توسل همراه است. از وقت خروج از مکه که فرمود: «من کان فینا باذلاً مهجته موطناً علی لقاءالله نفسه فلیرحل معنا»؛ با دعا و توسل و وعده لقای الهی و همان روحیه دعای عرفه شروع میشود، تا گودال قتلگاه و «رضاً بقضائک»؛ لحظه آخر. یعنی خود ماجرای عاشورا هم یک ماجرای عرفانی است. جنگ است، کشتن و کشته شدن است، حماسه است - و حماسه‌های عاشورا، فصل فوق‌العاده درخشانی است - اما وقتی شما به بافت اصلی این حادثه حماسی نگاه می‌کنید، می‌بینید که عرفان هست، معنویت هست، تضرع و روح دعای عرفه هست. ۱۳/۰۹/۱۳۷۶

در دعای عرفه معارف فراوانی وجود دارد که فقط با زبان دعا قابل بیان است

در دعاها معتبر خیلی معارف وجود دارد که انسان اینها را در هیچ جا پیدا نمی‌کند؛ جز در خود همین دعاها. از جمله‌های این دعاها، دعاها صحیفه‌های سجادیه است. در منابع معرفتی ما چیزهایی وجود دارد که جز در صحیفه‌های سجادیه یا در دعاها مأثور از ائمه (علیهم‌السلام) انسان اصلاً نمی‌تواند اینها را پیدا کند. این معارف با زبان دعا بیان شده. نه این‌ها که خواستند کتمان کنند؛ طبیعت آن معرفت، طبیعتی است که با این زبان می‌تواند بیان شود؛ با زبان دیگری نمی‌تواند بیان شود؛ بعضی از مفاهیم جز با زبان دعا و تضرع و گفتگو و نجوای با پروردگار عالم اصلاً قابل بیان نیست. لذا ما در روایات و حتی در نهج‌البلاغه از این گونه معارف کمتر می‌بینیم؛ اما در صحیفه‌های سجادیه و در دعای کمیل و در مناجات شعبانیه و در دعای عرفه‌های امام حسین و در دعای عرفه‌های حضرت سجاد و در دعای ابوحمزه‌های شمالی از این‌ها گونه‌ها، معارف، فراوان می‌بینیم. از دعاها غفلت نکنید؛ به دعاها بپردازید. دعا هم بکنید. ۱۷/۰۷/۱۳۸۴

خدا را برای به دنیا آمدن در دولت اسلام شکر کنید

اقبال بزرگی که شما جوانان آورده‌اید این است که در دوره‌ی حاکمیت اسلام هستید. بعضی در این دوره متولد شده‌اید و بعضی در این دوره، جوانی‌تان را گذرانده‌اید و این، اقبال بسیار بزرگی است.

خوشا به حالتان! کما این‌که، حضرت امام حسین علیه‌السلام، در «دعای عرفه» خدا را شکر می‌کند که در دولت کفر به دنیا نیامده است. (چون ایشان در دولت پیغمبر به دنیا آمدند). آری! این قضیه آن‌قدر عظمت دارد که امام حسین، آن هم در دعای عرفه خدا را شکر می‌کند که او را در دولت کفر به دنیا نیاورده و در دولت اسلام به دنیا آورده است.